

thinget, og dersom det ikke maa kaldes at anbefale Landstthinget at lægge Sagen til side, veed jeg ikke, hvorledes dette i Gjærningen maatte se ud, selv om Ministeren beghjndte med en Udtalelse som den anførte. Nei, Ministeren gjorde Et til at afværge, at Landstthinget skulde komme til at forhandle med Folkethinget, Ministeren gjorde Et til at forhindre, at Toldlovsforhandlingen blev ført videre frem paa grundlovmæssig Maade, og der er Ingen i Stand til at sige, hverken Ministeren eller noget Medlem af Landstthinget eller noget Medlem af dette Thing, om det ikke kunde have ført til, at der var kommet en Toldlov ud i Fjor, men paa den Maade, som Landstthinget behandlede Sagen, kunde der ikke komme nogen. Og naar nu Ministeren vilde have Toldloven fremmet i Mar — dengang, i Oktober, stod han midt under Forhandlingen med Spanien, det var netop det Tidspunkt, da han havde gjort det Tilbud, han selv betegnede som den yderste Grændse for sine Indrømmelser — saa maatte det altsaa være ham af dobbelt Vigtighed i det Dieblik at faae det Vaaben, som han hidtil havde manglet, det Vaaben, han kunde faae gennem en Toldlov. Hvorledes maatte da den ærede Minister have stillet sig? Den ærede Minister vidste nu, hvorledes en Toldlov vilde komme til at se ud, som Folkethinget kunde gaa ind paa. Det havde den ærede Minister jo allerede set, og den ærede Ministers eget Standpunkt i Toldbogen laa jo desuden ogsaa dette Thing nærmere end det Forslag, som Landstthinget havde vedtaget; men desuagtet hød den ærede Minister os i sidste Østeraar det Forslag, som Landstthinget havde vedtaget, usforandret og lagde dette frem her paa Bordet til fornøjet Overveielse, omtrent paa samme Maade, som naar man siger til en Klasse i en Stole: Tag det om igjen, som I ikke kunne gjøre færdigt i Dag. Jeg har ellers under andre Forhold set, at naar et Forslag er blevet vedtaget af det ene Thing, og det afviger en Del fra den ærede Ministers Standpunkt, har den ærede Minister ofte lempet det efter sine Anskuelser og ikke saaledes stillet sig ubetinget paa det Things Standpunkt, som sidst har vedtaget Lovforslaget, men i dette Tilfælde hød den ærede Minister os dette Forslag usforandret, nagtet den ærede Minister vidste, at det ikke kunde antages, og at vi ikke vilde have Andet at gjøre med det med de daværende Forhold for Die, end hvad der allerede var gjort, at der sølgelig aldeles Intet var at gjøre. Den ærede Minister vidste, at dette Forslag vilde være nødt til at visne, dersom det blev forelagt saaledes. Vi lod det imidlertid ikke

fuldstændig visne, vi lagde det i det Udvalg, som et æret Medlem her i Thinget pleier at kalde Begravelses-Udvalget. Han bruger imidlertid dette Udtryk med Urette, og man vil netop af dette Tilfælde kunne se, at det ikke er et Begravelsesudvalg. Det kan snarere sammenlignes med en Skuffe, hvori en økonomist Husholder lægger det hen, som han ikke har Brug for i Diebliffet, men som maatte senere kunde tages frem til Brug. Saaledes have vi ogsaa baaret os ad her, vi have lagt denne Sag hen i vor Skuffe, og nu have vi taget den frem nu, da der kan være Brug for den, nu da der kan være nogen Udsigt til at behandle den paa et andet Grundlag end det Grundlag, hvorpaa Regjeringen har forelagt den, og som det var umuligt at forhandle paa, og det Grundlag, som nu foreligger, og hvorpaa der kan forhandles, har Flertallet sat frem i sit Lovforslag. Flertallet har i dette Forslag sluttet sig til Folkethingets Forslag i Fjor med Hensyn til de tre første Kapitler. Vi have ikke gjort nogen Forandring deri, og naar Mindretallet dertil bemærker, at vi allerede i Fjor sagde, at vi kun havde kunnet give Toldbogen en summarisk Behandling, vil jeg for det Første sige dertil, at den Behandling, som vi have undergivet den i Fjor, allerede var en saadan Behandling, som et Lovforslag kan være vel tjent med. Der var gaaet Overveielser forud for dette Lovforslag gennem et privat Udvalg — det kommer jo ud paa Et, om det er privat Udvalg, eller det er et Udvalg, der er nedsat i Salen — om hvert enkelt Punkt og Position, Overveielser, som fuldkommen svarede til de Overveielser, som et Lovforslag pleier at blive underkastet her i Thinget. Desuden staaer dette Thing i Toldbogen paa Grundlag af tidligere Forhandlinger, som sætte Thinget som Helhed i Stand til at have sin Mening om saa godt som alle Enkeltheder i Toldloven. Det kan ikke forlanges eller ventes, at de enkelte Medlemmer af et Thing i nogen Sag — og allermindst i en Sag som Toldbogen — skulde være inde i eller være i Stand til at sætte sig ind i alle de mangfoldige Enkeltheder, hvoraf en saadan Sag bestaar. Behandlingen af Toldbogen i Fjor foregik her i Folkethinget paa en Maade, som i Grundigheden staaer fuldstændig ved Siden af den Behandling, som den var undergaaet i to Mar i Landstthinget. Atter i Mar har Sagen været til Behandling, før den kom i Udvalg. Men selv bortset deraf, vil jeg gjøre opmærksom paa, at der gives Omstændigheder, under hvilke en summarisk Behandling af en stor Sag maaske er den eneste, ved hvilken en saadan Sag kan føres frem,